

[Fuglsang.]

vidnesbyrd om det nuværende samfunds fallit, og sådan opfattes det af det brede lag af Danmarks arbejdere. Jeg behøver bare endnu en gang at henvise til de faglige kongresser både nu og i 1956. Kommunerne står også her på linje med arbejderne. Vi vil føre en politik, der støtter storkapitalens selvregulerende kræfter. Derfor støtter vi kravet om at bryde det nu 60 år gamle septemberforlig med arbejdsgivernes så misbrugte ret til at lede og fordele arbejdet. Derfor støtter vi kravet om nationalisering af nationalbanken, ligesom vi i stedet for at forlænge sukkerfabrikkerens koncession vil forlange dette foretagende nationaliseret.

Oppositionen erklærer, at den vil bryde med en politik, som den hævder giver staten for megen magt over det enkelte menneske og for megen rådighed over hans indsats. Men hvad så med den omstændighed, at inden for dansk industri får de 320 000 arbejdere kun halvdelen af den værditilvækst i produktionen, der dog skyldes deres indsats? Noget tilsvarende gælder jo i landbruget og for øvrigt ikke blot med hensyn til landarbejderne. Hvor stor en del af småbrugernes indsats opsluges ikke af monopolerne gennem priser og avancer?

Kommunisterne ser det som deres mål at give producenterne rådighed over udbyttet af deres indsats ved at støtte de stærke kræfter, der også i Danmark kræver en ændring af samfundets struktur, ved at stræbe mod dette mål: at produktionsmidlerne overgår i det arbejdende folks hænder. Dette er vort stadige mål, men på vejen frem vil vi, som vi hidtil har gjort det, gøre dagens gerning i de arbejdende menneskers interesse i by og på land.

Elias Lauf: Det fremgår af den højtærede statsministers åbningstale, at der i år er en række sager vedrørende Grønland, som bliver genstand for debat i folketinget. Jeg ved, at dette vil blive hilst med tilfredshed i Grønland, hvor der er stærk stemning for, at klarlæggelsen af mange aktuelle problemer fremskyndes. Det kan jo ikke skjules, at den nye tid medfører modsætninger i synspunkter såvel mellem landets egen befolkning indbyrdes som mellem Grønland og Danmark.

Når man gennemgår den store Grønlands-kommissions betænkning af 1950, kan man ikke undgå at finde mange gode forslag, som kunne være blevet af stor betydning for den kommende udvikling i Grønland, hvis man havde fulgt de retningslinjer, der er givet i denne betænkning. Vel har man søgt at realisere mange forslag i betænkningens ånd med gode resultater, og på visse områder er man gået langt ud over det planlagte, men der er andre sager, som man ligesom har overset eller har søgt at komme uden om. Der er nu gået snart 10 år siden forelæggelsen af betænkningen, uden at der er blevet gjort det mindste for nogle vigtige sager, der er foreslået i betænkningen. Derfor er det ikke så underligt, at der kan opstå modsætninger i opbygningsarbejdet i Grønland, i hvert fald når denne betænkning bruges som grundlag. Der er flere ting, der peger i retning af, at en fornyet behandling eller gennemgribende revision af betænkningen er påkrævet. Jeg har allerede i 1958 udtalt mit synspunkt om dette spørgsmål til et af de københavnske dagblade. Jeg har nemlig den opfattelse, at betænkningen i mange henseender er blevet hurtigt forældet på grund af den hektiske udvikling i Grønland i den senere tid. Under mine rejser i Grønland har jeg da også fået disse synspunkter godkendt fra mine vælgeres side. Man anmodede mig om at gå videre med sagen. Og nu er der kommet en velmotiveret udtalelse og et forslag fra det sidste landsrådsmøde i Godthåb om den politiske målætning i Grønland, en udtalelse, som jeg fuldt ud giver min tilslutning til.

Uden at fordybe mig i de vigtige sager som Øst- og Nordgrønlands repræsentation i landsrådet, ændring af loven om det grønlandske sundhedsvæsen samt samarbejdet mellem grønlandske og færøske fiskere m. v. føler jeg mig forpligtet til at fremføre mine synspunkter angående andre problemer, som efter min mening også fortjener nærmere overvejelse.

Den højst tiltrængte udbygning af det grønlandske erhvervsliv er nu i fuld gang. Efter planen lægges der megen vægt på at etablere veludbyggede erhvervscentre på de steder, hvor der er de bedste muligheder. Dette er også fornuftigt og rigtigt. Formålet med oprettelsen af disse fiskeindustriplanlæg